

Yorgan Altı Sessizliğimde Keşfettim Bu Şiiri

— G ö k ç é ! • 09 Aralık 2012

...

Sabret gönül sabret
Sakın isyan etme
Bir gün elbet bitecek bu çile
İsyan etme
Dört kitaptan başlayalım istersen gel söze
Orda öyle bir isim var ki
Kuldan öte kuldan ziyade
Onu düşün ona sığın
O senden öte benden ziyade...

Barış Manço

Sessiz gülüşünün altından duyuluyor sözlerin
sesinin inceliğinde yorgun mu yorgun hecelerin
şimdi yüreğini hayatıma koyarken
yalan diyorsun aşka, ama bitecek bu çile
inanacaksın her şeyden öteye
dört kitaptan başlayalım istersen önce

desek ki yok olmuş aşk
bir hiçse, yalansa ya da
yusuf ile züleyha'nın ne işi var Kur'an da
kilit vursam da yüreğime, züleyha gibidir sevdam
yusuf'um olurken kelepçeledim ben aklımı
toprak soğuk, gün derin derin soluyor rüzgarı
ölüler şahit suskunluğuma

yürek yangınlarının yeni ışığıdır ölüm
aşka olan ölümsüzlük inancında
saklamayı istiyorum sokak lambalarını
söndür gözlerinin yaşlarını
küf tutmuş yüreğini terk ederken

yakacađım zaten bu kenti
kavrulacak sokaklar düşlerimden
bu gece ölecek tüm güneşler
ver elini, caddeler hep ağlayacak

ağır yalnızlıklar yüklüyor, tek çekyatlı odam
solgun gülüşlerimin var olan umutlarında
yürek ağrısı bu, sığınyor her sokak başı aşıkların türküsüne
dilenciler artık eşlik etmiyor, yangınlar bitiyor
tel örgüler arasında bakıp da her defasında görüyorum
dudakların titrer gibiydi, yanıyor hala ateşin

yorgan altı sessizliğimde keşfettim bu şiiri
kaybettiğimi sandığım bir aşkı
merdiven altı ağlamalarında buldum
elindeyse eğer, bendeki seni savurmalısın çöllere
yağmur olup gözlerime
üşüt istiyorum ellerimi
gecelerin zararı çok
kazıdım seni her bir duvarın köşesine
yürek talaşını yok ediyorlar bazen

gönül ateşinin alevlendiđi bir gündü
ilham oluyordu kışa kapıyı açan mevsimler
camdan izlerken dışarıyı, gidenleri sayıyordum
bu dünyada yaşıyorduk biraz da
tek başın(m)a
şimşekler çakıyor umutlarıma
yalan deme, gönülden söyle
aşk var olacak bizimle

tüm ışıkları bir bir sığdırsan dahi karanlığa
gecenin körüdür, sabahın güneşidir kor sevdan
yasaktır belki ama, tutukludur kirpiklerine
ölümdür uğruna, zifridir sana
ışıkların yokluğunda, ömürdür bir misafir edasında
ömrümsün derin derin karanlıklarda
ölümüksün sen benim.

ölüm gibi ömrümdesin.

Gökçe Üstündağ – Saklı Düşler

Aralık 2012